

KAPITOLA PRVNÍ

MNOHOSTRANNĚ ŠPATNÉ ZNAMENÍ

~ SOBOTA, 24. ČERVNA

Poledne. Doma v Londýně. Ach bože. Ach bože. Mám děsný zpoždění, kocovinu a všechno je naprosto příš... Jé, skvělý! Telefon!

„Nazdar, zlato, to bys neuhádla,“ – moje matka. „Zrovna jsme se vrátili ze snídaňového karaoke u Mavis Enderburyové – a víš co? Julii Enderburyové se právě...“

V telefonu bylo málem slyšet skřípění pneumatik: jako by se užuž chystala pronést slovo „tuk“ před morbidně obézním člověkem.

„Co se právě?“ zamumlala jsem, horečně jsem si cpala do pusy zbytky plátku kozího sýra spolu s půlkou proteinové tyčinky ke zmírnění kocoviny a přitom jsem se z bince na posteli snažila vydolovat nějaké matně vhodné šaty na křtiny.

„Ale nic, zlato,“ zatrykovala.

„Co se Julii Enderburyové právě?“ zeptala jsem se mezi nadavováním. „Zvětšily se její už tak obrovský kozy? Objevil se v posteli mrštný mladý Brazilec?“

„Ále, nic, nic, zlato. Právě se jí narodilo třetí dítě, ale volám hlavně proto, abych ti...“

Grrr! Proč mi tohle matka vždycky DĚLÁ? Jako by už tak nebylo dost zlý, že se nezadržitelně řítím k mezníku své plodnosti, aniž...

„Proč se vyhýbáš tématu třetího dítěte Julie Enderburyové?“ zachraptěla jsem a s divokým mačkáním dálkového

ovladače jsem hledala záchranu v televizi, ale podařilo se mi akorát přepnout na reklamu, v níž si anorektická náctiletá modelka a malé dítě hrají s roličkou toaletního papíru.

„Ále, nevyhýbám, zlato,“ odvětila ležérně. „Jen se podívej na Angelinu Jolie. Adoptovala přece to čínské dítě...“

„Myslím, že Maddox je z Kambodže, matko,“ opáčila jsem chladně. Namouduši, z toho, jak mluví o celebritách, by si jeden myslel, že si právě na snídaňovém karaoke u Mavis Enderburyové důvěrně popovídala s Angelinou Jolie.

„Jde o to, že Angelina adoptovala to miminko a pak uložila Brada a pořídila si všechny ty další děti.“

„Myslím, že tohle není pravý důvod, proč Angelina ‚uložila‘ Brada Pitta, mami. Mít děti není alfou a omegou životů dnešních žen,“ namítla jsem a snažila jsem se nasoukat do směšně rozevlátých broskvových šatů, které jsem na sobě měla naposledy na Magdině svatbě.

„Tak se mi to líbí, zlato. A někteří lidé mají báječný život i bez nich! Jen se podívej na Wynnu a Ashleyho Greenovy! Čtyřiatřicetkrát se plavili po Nilu. A to už byli samozřejmě manželé, takže...“

„Víš, mami, projednou jsem v životě moc šťastná. Daří se mi v práci, mám nové auto se satelitní navigací a jsem svoobodná...“ rozplývala jsem se, přičemž jsem se letmo podívala z okna a uviděla jsem – což bylo bizarní – skupinku těhotných žen. Kráčely po chodníku před domem a hladily si bříška.

„Hmmm. No nic, zlato. To bys neuhádla.“

„Co?“

Za první skupinkou šla další trojice těhotných žen. Začínalo to být dost divné.

„Souhlasila! Královna! Triadvacátého března se u příležitosti patnáctistého výročí Ethelred Stone uskuteční královská návštěva.“

„Cože? Kdo? Ethelred?“

Dole po ulici právě procházel hotový štrúdl těhotných žen.

„Však víš. Ta stavba ve vesnici vedle požárního hydrantu, kde Mavis dostala botičku. Je anglosaského původu.“ Máma dál mlela svou. „Nemáš vlastně dneska být na těch křtinách? Elaine mi říkala, že Mark...“

„Mami. Děje se něco velice podivného,“ vyhrkla jsem tajemně. „Musimkončít pá.“

Grrr! Proč z vás každý dělá pitomce jen proto, že nemáte děti? V podstatě všichni mají na celou věc ambivalentní pohled, včetně mojí matky. „Někdy si přeju, abych nikdy NEMĚLA děti, zlato,“ opakuje znovu a znovu. A beztak v moderní společnosti není nijak snadné uspět, protože je stále zjevnější, že muži jsou nevyvinutý primitivní druh, a to poslední, po čem toužíte, je... Grrr! Někdo zvoní.

12.30 To byla Shazzer – konečně! Pustila jsem ji bzučákem dovnitř a celá zjančená vystřelila zpátky k oknu, zatímco Shaz si to namířila v malých černých – prudce nevhodném

oděvu na křtiny – a v lodičkách od Jimmyho Chooa přes pokoj k lednici.

„Bridge, hoď sebou, do hajzlu. Máme příšerný zpoždění! Proč se schováváš pod oknem oblečená jako víla?“

„To je špatný znamení,“ zadrmolila jsem. „Bůh mě trestá za to, že jsem sobecká kariéristka a protivím se přírodě používáním antikoncepce.“

„Co to tady krucinál meleš?“ zeptala se vesele a otevírala lednici. „Máš nějaký víno?“

„Tys to neviděla? Ulice je plná těhotných ženských. To je mnohostranně špatné znamení. Brzy budou z nebe padat krávy, rodit se koně s osmi nohama a...“

Shazzer se přiloudala k oknu a vyhlédla ven, svůdný zadek pevně sevřený v malých černých.

„Nikdo tam není, teda kromě jednoho matně sexy vousatýho kluka. I když není sexy. Teda, nijak zvlášť. Možná bez těch vousů.“

Přiskočila jsem k oknu a zmateně jsem vyhlédla na liduprázdnou ulici. „Jsou pryč. Zmizely. Ale kam?“

„Fajn, klid, klid, prostě klid,“ chlácholila mě Shazzer jako americký polda hovořící s osmým šíleným pistolníkem v jednom dni. Mrkala jsem na ni jako králík lapený v reflektorech auta, načež jsem vyběhla ze dveří a dolů ze schodů. Slyšela jsem, jak klope za mnou.

Ha! pomyslela jsem si, když jsem se ocitla na ulici. Stejným směrem pospíchaly DALŠÍ DVĚ těhotné ženy.

„Kdo jste?“ uhodila jsem na ně směle. „Co to má znamenat? Kam máte namířeno?“

Ukázaly na ceduli před zavřenou veganskou kavárnou, na níž stálo TĚHOTENSKÁ JÓGA POD ŠIRÝM NEBEM.

„Jasně, výborně, skvělý,“ řekla jsem jim. „Užijte si to.“

„Bridget,“ zhodnotila situaci Shaz, „ty jsi takovej magor.“ Nato jsme obě ještě na schodech dostaly záchvat mírně hysterického smíchu.

13.04 V Londýně, v mém autě. „To je v pohodě, to stihneme,“ řekla Shazzer.

Před čtyřmi minutami jsme měly být v Chislewood House na slavnostním přípitku před křtinami, ale zatím jsme trčely v zácpě na Cromwell Road. Aspoň že v mém novém autě s hlasovým ovládáním některých funkcí, například navigačního systému nebo mobilního telefonu připojeného k Bluetooth a tak vůbec.

„Zavolej Magdě,“ požádala jsem úlisně auto.

„Zvolamajte, přijato,“ potvrdilo auto.

„Ne, žádný Zvolamajte, ty pako,“ okřikla ho Shazzer.

„Odklonit na Powkey,“ oznámilo auto.

„Ne! Ty pitomej blbče,“ zaječela Shazzer.

„Odklonit na Bletchley.“

„Neřvi mi na moje auto.“

„Cože? Ty teď budeš bránit svoje zasraný auto?“

„Obleč si kalhotky. Obleč si JE.“ Autem zničehonic zahřím Magdin hlas. „Bez kalhotek na žádné křtiny NEPŮJDEŠ.“

„My máme kalhotky,“ bránila jsem se rozhořčeně.

„Mluv za sebe,“ utrousila Shaz.

„Bridget? Kde vězíš? Jsi kmotra. Že ti maminka dá na zadeček, že ti dá na zadeček, že ano?“

„To nic. Už svištíme venkovem! Každou chvilku tam budeme!“ ujistila jsem ji a vrhla po Shazzer letmý pohled.

„No fajn, tak makejte, nejdřív si potřebujeme dát panáka na posilněnou. Vlastně jsem ti chtěla ještě něco říct.“

„Co?“ řekla jsem; ulevilo se mi, že se Magda nevzteká. Nakonec strávíme příjemný den na venkově.

„Uhm, jde o toho druhého kmotra.“

„Anóó?“

„Hele, vážně mě to mrzí. Máme tolik dětí, že jakkoli vzdáleně solventní muži už nám úplně došli. A Jeremy se ho zeptal a vůbec mi to neřekl.“

„Koho se zeptal?“

Nastala pauza. V pozadí se ozýval křik. Pak mě jedno jediné slovo řalo, jako když francouzský kuchař zakrojí kozí sýr.

„Marka.“

„Děláš si srandu,“ vyhrkla Shazzer.

Ticho.

„Ne, vážně, to má bejt vtip, Magdo?“ rozčílila se Shazzer.
„O co se tady, kurva, do hajzlu, snažíš? To je šílený masochismus. Nemůžeš po ní do hajzlu chtít, aby si stoupla do křtitelnice s Markem Darcym před očima všech podělanejch, nafoukanejch, kurevskejch ženáčů...“

„Constance! Dej to zpátky. ZPÁTKY DO ZÁCHODU! Promiň, už musím končit.“

Telefon utichl.

„Zastav,“ přikázala mi Shaz. „Nikam nejedeme. Otoč to.“

„Otočit na místě s povolením k otáčení, přijato,“ oznámilo auto.

„Jen proto, že se Magda drží Jeremyho jako hovno košile, že ‚náhodou‘ na stará kolena otěhotněla, a tudíž jí došli kmotři, si ještě nemusíš hrát u oltáře na maminku a tatínka se svým análně retentivním bejvalým.“

„Ale já tam musím jet. Je to moje povinnost. Jsem kmotra. Někdo jezdí třeba do Afghánistánu.“

„Bridget, tohle není Afghánistán, to je směšnej, otravněj a společenskej masakr. Zastav.“

Pokusila jsem se zastavit, ale všichni začali hystericky troubit. Nakonec jsem zajela na benzinku u prodejny Homebase v Sainsbury.

„Bridge.“ Shazzer se na mě podívala a sčísala mi z obličeje pár vlasů. Na okamžik mě napadlo, že je lesbička.

Bez legrace, mladí se dnes nepovažují za homosexuály nebo za heterosexuály, prostě JSOU; a navíc je mnohem jednodušší navázat vztah se ženou než s mužem. Jenže mně se sex s muži líbí a v životě jsem...

„Bridget!“ okřikla mě Shazzer. „Zase jsi upadla do tran-su. Celej život děláš to, co po tobě chce někdo jinej. Vem si to, co potřebuješ. Dej si sex. Jestli jsi vážně odhodlaná se

týhle podělaný noční můry zúčastnit, aspoň s TOU NOČNÍ MŮROU měj sex. Přesně to se chystám udělat i já, jenom ne s noční můrou, ale ve svém bytě. A jestli se jen proto, aby ses všem ostatním zavděčila, za každou cenu chceš dostat do NAPROSTO NEPŘIJATELNÉ situace, zavolám si tágo. Pokud jde o mě, já si odpoledne pokřtím svého kolouška.“

Jenže Magda je moje kamarádka a vždycky se ke mně chovala hezky. A tak jsem úplně sama, kromě svého nového auta, které mělo naštěstí docela ukecanou náladu, vyrazila na křtiny a litovala toho, co by bylo kdyby.

Před pěti lety

Pořád nemůžu uvěřit tomu, co se stalo. Nechtěla jsem nic zvorat. Jen jsem se snažila být milá. Shazzer má pravdu. Musím se vrátit ke čtení odborné literatury, například *Proč muži milují potvory*.

Mark a já jsme uspořádali zasnubní večírek v tanečním sále hotelu Claridge's. Já bych raději zvolila trošku bohémštější místo s barevnými žárovičkami a s košíčky, nikoli s lampiony a pohovkami, které se místo toho, aby byly uvnitř,

povalovaly venku. Ale Mark považoval tenhle pěťhvězdičkový hotel za to pravé místo pro zásnuby, což jsou věci, s nimiž se ve vztahu prostě musíte smířit. A Mark, který neumí zpívat, *zpíval*. Přepsal slova k písni *My Funny Valentine*.

Můj legrační Valentýne, sladký Valentýne,
 dík tobě začlo mé srdce z ledu tát,
 řeč tvá, to jsou jen kalorie,
 celulitida a strie,
 a s každým dalším kazem mám víc tě rád.
 Svou váhou posedlá jsi. Věčně pozdě chodíš,
 neustále zmatená.

S Proustem a Poem však nezačíněj.
 Klidně si říkej čau a pá, když jdeš ven.
 Toužím jen po tvé vřelé upřímnosti.
 Nic na sobě neměň, jen si mě vem.

Vážně neumí zpívat, ale obvykle je tak kožený, že to celý sál naprosto dojalo. Mark odhodil všechny zábrany a políbil mě na veřejnosti na rty. Vážně jsem si myslela, že už nikdy v životě nebudu tak šťastná.

Jenže později přišel poněkud dramatický sešup dolů.

Předsevzeti

Kdyby se ještě někdy cokoli v dobré obrátilo, velkým ob-
loukem se vyhnu:

a) karaoke

b) Danielu Cleaverovi (svému bývalému příteli, úhlavní-
mu nepříteli Marka Darcyho a kdysi jeho starému příteli
z Cambridge a také osobě, která zapříčinila rozpad Mar-
kova prvního manželství, protože se nacházela na Mar-
kově kuchyňském stole a užívala si sex s jeho první man-
želkou ve chvíli, kdy se Mark vrátil domů z práce).

Vrávorala jsem od stolu poté, co jsem předvedla karaoke
verzi *I Will Always Love You*, když jsem si všimla, že na mě
Daniel Cleaver hledí s uštvaným, tragickým výrazem.

Pravda je, že Daniel je velice manipulativní a sexuálně
inkontinentní a nevěrný a navykládá spoustu lží a dokáže
se chovat velice zlomyslně a Mark ho očividně nenávidí
kvůli všemu, co se v minulosti stalo, ale já si pořád myslím,
že je na něm vážně něco milého.

„Jonesová,“ řekl Daniel. „Pomůžeš mi? Mučí mě lítost.
Jsi jediná živá bytost, která mě kdy mohla spasit, a teď si
budeš brát jiného. Připadám si v rozkladu, jako bych se
rozpadal na kousíčky. Věnuješ mi pár milých slov o samo-
tě, Jonesová, prosím?“